

ственытъ книги было на старытъ было на ветхый Завѣтъ. А за да не бы впадналъ въ заблужденіе при изученіето на тыя священны книги, той е длъженъ да земе за руководство ученіето, което Църквата е предала отъ вѣкъ въ вѣкъ непрерывно, да чете, слѣдователно, по възможности, сочиненіята на Писателитъ, които църквата постоянно е припознавала за отцы и учители. Така человекъ не проминува никаквѣ опасность да има неясно за Бога понятіе, което може да произведе гибелны послѣдствія за разума и за съвѣстѣтъ му.

А точното богопознаніе ще има